După consfătuirea profesorilor de educație fizică din regiunea Iași

PE URMELE ANGAJAMENTELOR LUATE...

• În multe școli: comoditate, lipsă de spirit gospodăresc

Am vizitat de curînd mai multe școli din orașul și regiunea Iași. Doream să aflăm modul cum sînt traduse în viață instrucțiunile comune ale Ministerului Învățămîntului și Consiliului General al UCFS și recomandările recentei consfătuiri a profesorilor de educație fizică din această regiune.

CÎND DIRECTORII DE ȘCOLI ȘI PROFESORII DE EDUCAȚIE FIZICĂ COLABOREAZĂ PERMANENT...

In raidul nostru am întîlnit școli în care există interes și preocupare față de orele de educație fizică, față de activitățile sportive ale elevilor. In orașul Iași — de pildă — la școala profesională (prof. Ion Carpovici), la școala generală experimentală nr. 12 (prof. Elena Rugină, la care am găsit organizată „pauza sportivă"); în Huși, la liceul nr. 1 „Cuza Vodă" (prof. Elena Busuioc și Vasile Teodoru), în Pașcani, la liceul nr. 1. De asemenea, o serie de directori de școli ca Elena Bădrăjan, I. Hiescu, Florica Tufescu, dr. Maria Enescu (Iași), Mihai Ciobanu, Ioana Ioniță (Huși) ș.a. acordă educației fizice aceeași grijă ca și celorlalte obiecte de învățămînt, îmbrățișează cu multă căldură inițiativele asociațiilor sportive și ale comitetelor U.T.C. din școlile respective, pentru creșterea eficienței orelor de educație fizică, îmbunătățirea bazei materiale, organizarea cît mai multor competiții, atragerea tuturor elevilor în practicarea sportului.

Nu vom insista, însă, asupra exemplelor pozitive. Raidul nostru și-a propus să scoată la iveală, în primul rînd, lipsurile existente, cauzele rămînerii în urmă a învățămîntului de educație fizică și a activităților sportive din școlile regiunii Iași, cu scopul de a contribui la eliminarea acestor deficiențe.

TRADIȚII SPORTIVE DOAR ÎN... AMINTIRI

Popas, mai întîi, în cîteva școli din orașul Iași. Prima oprire — la liceul nr. 1 „Mihail Sadoveanu". In consfătuirea de care am amintit la început colectivul profesorilor de educație fizică și conducerea școlii fuseseră aspru criticate pentru serioasele lipsuri în organizarea, desfășurarea și sprijinirea activității de educație fizică, a celei sportive în general. Ne așteptam să se fi luat unele măsuri care să ducă la îmbunătățirea muncii. Dar, nu! La liceul nr. 1 „Mihail Sadoveanu" situația este neschimbată. După aproape o lună de la începerea cursurilor, terenurile de volei și de handbal, sectorul pentru atletism poartă în continuare o înfățișare de paragină, magazia de echipament și material sportiv se află și acum încărcată (fără rost), în proporție de 90 la sută, cu obiecte bune doar pentru... reformă, planificarea orelor de activități sportive nu era întocmită. Panoul de baschet care zace în curtea interioară a liceului — și nu de ieri, de alaltăieri — completează impresia de dezordine, de lipsă de spirit gospodăresc.

Aceeași inerție caracterizează și conducerea școlii care a acceptat cu prea multă ușurință transformarea sălii de sport în... depozit de manuale. Și, notați: este vorba de un liceu în care sportul se bucura pînă nu de mult de frumoase tradiții. Ce va rămîne din aceste tradiții? Desigur, doar... amintirea.

TREI PROMOȚII, UN SINGUR SPORTIV DE PERFORMANȚĂ. NU-I PREA PUȚIN?

Trei promoții a scos pînă acum liceul nr. 2 „Mihail Eminescu", cu program special de educație fizică. Trei promoții și un singur element de valoare în sportul nostru de performanță: atletul Viorel Suciu. Profesorii de specialitate de aici nu uită să amintească și alte nume, Maria Idriceanu, baschetbalistă în lotul de tineret, Constantin Barbălată, gimnast de categoria I. Dar, aceștia mai au încă de muncit pînă la o afirmare categorică pe plan republican.

Și cu toate că din spate vin cîteva elemente care promit (Aneta Duțan. Gabriela Radu, Romeo Moșneguțu și Constantin Amarandei în gimnastică, Constantin Petrișor, Veronica Stamatiu și Elena Alexa în atletism), bilanțul acestui liceu sportiv este încă foarte sărac.

În primăvară, la terminarea anului de învățămînt, școlarii au susținut o serie de norme de control. Scopul urmărit: să se vadă în ce măsură au crescut elevii, care sînt perspectivele lor. Un număr de 60 de elevi n-au îndeplinit normele stabilite. S-a hotărît ca ei să fie transferați în alte școli de cultură generală. Toate bune pînă cînd tovarășa Năstase, directoarea liceului, a hotărît, din spirit de... înțelegere, să reconsidere normele, reținînd mai departe în liceu 20 din cei 60 de elevi mai sus amintiți. S-a făcut, deci, o concesie mediocrității. Și din partea cui? Tocmai din partea conducerii liceului!

Spiritul de... înțelegere al tovarășei directoare Năstase s-a făcut simțit și mai recent, cu prilejul întocmirii orarului: în timp ce dimineața sînt planificate doar 20 de ore de educație fizică și activități sportive, după-amiaza sînt programate celelalte... 113. De aici, o supraaglomerare a sălii, a terenurilor de sport și un proces de învățămînt care se desfășoară în condiții cu totul improprii. La cererea profesorilor de specialitate de a remedia această situație, tovarășa Năstase a răspuns împăciutor:

— Lasă, nu vă mai văități atîta. La anu' voi avea grijă și de voi...

PARADOXAL: ÎNTR-UN LICEU CU PROGRAM SPECIAL DE EDUCAȚIE FIZICĂ O MATERIE DE SPECIALITATE ÎNDEPLINEȘTE ROLUL DE... DEXTERITATE.

GOANA DUPĂ NORME ȘI JUMĂTĂȚI DE NORME!

Și școala sportivă de elevi (director, prof. *Gh. Țeșu*) este ca rezultate departe de ceea ce se așteaptă de la ea. Un singur atlet — același... Viorel Suciu (!?) și încă trei, patru care se afirmă la nivelul juniorilor (Laurențiu Irimia, Elena Zaharia, Maria Stănescu) constituie o „recoltă" foarte săracă chiar dacă îi adăugăm și pe tinerii handbaliști care au trecut prin școală (Hanganu, Hatmanu, Plăcintă, Mateiciuc, Horobeț, Hatură) sau pe voleibalista Aurelia Păunei, astăzi în **lotul republican de tineret. Condițiile pe care le are școala, grija ce i s-a acordat permanent, îi obliga pe antrenori să aibă rezultate mult mai bune. Dar, în ultima vreme mai ales. LUPTA PENTRU CALITATE A FOST ABANDONATĂ. Cum poate fi explicat altfel faptul că la finala concursului republican de atletism al școlilor sportive de elevi din această vară, delegația ieșeană s-a limitat la... 6 sportivi, ceilalți nereușind să îndeplinească normele de clasificare cerute de regulament?**

Așadar, ÎN ANUL ȘCOLAR CARE A TRECUT, ATLETISMUL A FIGURAT DOAR ÎN SCRIPTE ȘI MAI PUȚIN ÎN TABELELE DE PERFORMANȚE. Mai grav este faptul că nici pentru actualul an școlar perspectivele nu par să fie mai bune. Dovadă încetineala cu care se abordează selecția pentru anul I, primul concurs de acest fel fiind planificat abia pentru această lună. Directorul școlii, absorbit de obligațiile sale față de liceul nr. 2 (unde este profesor) și C.S.M.S. (unde funcționează ca antrenor) găsește prea puțin timp pentru a face ca școala sportivă de elevi din Iași să devină ceea ce cer instrucțiunile comune ale M. I. și UCFS — *un nucleu al sportului nostru de performanță*. Firește, cu două norme și jumătate (!?!) este foarte greu să faci față cu succes tuturor îndatoririlor...

INTRE VORBE ȘI FAPTE

Prof. C. Bordeianu de la liceul nr. 7 a fost unul dintre cei care au luat cuvîntul la consfătuirea cadrelor didactice specializate în educația fizică. O să reamintim un fragment din cuvîntul său: „La noi în școală multe ore de educație fizică se țin în aer liber, chiar și atunci cînd temperatura este mai scăzută. Aceasta contribuie foarte mult la călirea organismului, la mărirea capacității de rezistență a elevilor...".

Raidul nostru

Că la liceul nr. 7 unele ore de educație fizică au loc afară, în aer liber, nu-i un lucru rău. Rău este numai modul cum înțelege prof. Bordeianu să asigure desfășurarea orelor de educație fizică. La una din orele cu elevii clasei a XI-a A, spre exemplu, băieții n-au făcut altceva decît să joace fotbal, în timp ce fetele stăteau pe margine pregătindu-se pentru alte materii... Adăugați la aceasta faptul că prof. Bordeianu dovedește și un slab simț gospodăresc. Altfel cum poate fi caracterizat un cadru didactic care nu se îngrijește de bazele sportive ale școlii? (groapa pentru sărituri este plină de bălării, stîlpii terenurilor de volei și handbal nevopsiți). Și, culmea, această bază sportivă a fost amenajată cu cîțiva ani în urmă, tocmai din inițiativa prof. Bordeianu!...

CÎND NEPĂSAREA FACE CASĂ BUNĂ CU COMODITATEA

Părăsind Iașul ne-am oprit în orașul Bîrlad, la liceul nr. 1. Atrași de larma unui grup de elevi, ne-am îndreptat spre terenul de sport.

Ce-am găsit acolo este greu de descris! Pe un fel de teren cu pretenții de a se numi de sport, două echipe... încercau să joace un meci de handbal. Încercau doar, fiindcă norii de praf în care erau învăluiți copiii făceau aproape complet invizibile nu numai porțile ci și sectoare întregi din teren. Ce să se cheme aceasta? Oră de activități sportive? Lecție de educație fizică? N-am putut afla imediat răspunsul, deoarece elevii nu erau însoțiți de nici un profesor. La intrare întîlnim un grup de fete în ținută de stradă:

— *Așteptați pe cineva?*

— Da, pe tovarășul profesor de educație fizică.

— *???*

— Mai sînt doar cîteva minute și se termină ora. Tovarășul profesor însă...

Aproape în același timp cu sunetul clopoțelului și-a făcut — în fine — apariția calm, în pas domol, și unul din profesorii așteptați, tovarășul MIHAI CUȚUI. A urmat un dialog cu explicații... copilărești:

— Am fost după elevi, să-i caut prin școală. Nu mi-aș fi închipuit că vor veni direct la baza sportivă.

— *Nu găsiți că-i cam impropriu spus „bază sportivă"?*

— Pe terenul de handbal totdeauna va fi praf... Avem, e drept, o gură de apă, există și un furtun, dar nu le putem folosi decît pe bază de bon...

Prof. Cuțui n-a reușit să ne explice de ce nu poate obține în mod curent acest bon...

— *Și celelalte amenajări?*

— Groapa de sărituri n-are într-adevăr nisip. Dar ce să fac? S-o umplu cu? Asta e treaba mea, a profesorului? Cît privește terenurile de volei și baschet situația este cam aceeași. Singur nu le pot face pe toate.

— *Aveați cîndva și o pistă de atletism...*

— Bine zis aveam. Nu vedeți? Acum circulă pe ea căruța școlii. Direcțiunea nu se îngrijește să împrejmuiască baza sportivă, măcar cu un gărduleț!

— *In condițiile în care se află această bază sportivă nu prea are ce împrejmui. Ai impresia că te afli pe un maidan.*

— Și toate acestea mi le reproșați mie!?...

Intr-o discuție purtată ulterior la Sfatul popular al orașului, tovarășul vicepreședinte Gheroaie ne-a asigurat că este gata să acorde tot sprijinul școlii.

— Aud pentru prima oară de aceste nevoi. Niciodată profesorii de educație fizică, nici tovarășul Cuțui și nici ceilalți, deși ne vedem deseori, n-au venit să mi se plîngă. Nu știu de ce trebuia cineva din afară să facă acest lucru...

Nu încape îndoială că tov. Gheroaie, care a fost directorul liceului, va acorda sprijinul cuvenit și pentru refacerea bazei sportive și pentru împrejmuirea ei. Dar este în primul rînd de datoria școlii, a profesorilor de educație fizică, direct interesați, să facă demersurile necesare. Se pare însă că ei nici nu aveau de gînd să facă ceva. Dimpotrivă, se complăceau într-o situație care dăinuie de mulți ani.

Cît privește unele obligații de catedră, ca trecerea normelor de control la atletism, întocmirea planificării, alcătuirea calendarului competițional de ele se îngrijește, doar un profesor, Laviviu Lazăr. Ceilalți (Cuțui, Mitâ și Tavdaris) n-au timp să se ocupe cu asemenea treburi.

Stranie concepția profesorilor de educație fizică de aici despre obligațiile lor profesionale! De criticat este și faptul că secțiunea de învățămînt a orașului îngăduie asemenea lipsuri. Și o întrebare: i se vor plăti oare profesorului Cuțui numeroasele ore la care a absentat?...

O „NECUNOSCUTĂ" – INIȚIATIVA

Tot în Bîrlad, la liceul nr. 2. O sală de sport inutilizabilă (transformată, în parte, în magazie de materiale sportive), o curte spațioasă nefolosită (pe care s-ar putea amenaja un splendid microstadion), o altă curte purtînd... vestigiile unui teren de volei. Cele două profesoare de educație fizică de aici, *Elena Strătilă* și *Lucia Măuca*, preocupate să... expedieze cît mai repede orele de curs, nu se mai gîndesc și la orele de activități sportive ale elevilor. Directoarea școlii, prof. Elena Chiriac, s-a arătat încîntată să transforme curtea școlii într-un complex sportiv, care să fie utilizat chiar și de școlile învecinate. Dar, fără sprijinul profesorilor de educație fizică, fără nici o inițiativă din partea acestora, nu se poate înfăptui o asemenea acțiune!

MUNCĂ FĂRĂ PERSPECTIVE

Ne încheiem vizita la Bîrlad cu un scurt popas la liceul nr. 3. Interlocutor — profesorul de educație fizică Constantin Berescu. O surpriză cu totul neplăcută să-l găsim în clasă cu elevii cl. a XI-a.

— Aveți o curte spațioasă, de ce nu lucrați afară?

— Este prima oră. Trebuie, mai întîi, să ne organizăm.

În materie de organizare însă prof. Berescu nu realizează încă nimic: nici plan de trecere a normelor, nici calendar competițional, nici măcar un proiect de reamenajare a terenurilor de sport.

— Să vedeți, de săptămîna viitoare, totul va fi gata. Și pînă nu vreau să facem un lucru de mîntuială, nu-mi place să ies pe porțile școlii și să mă fac de rîs.

Între vorbele și faptele prof. Berescu este o mare deosebire. Nu i-am cunoscut și pe colegii lui de catedră, Vasile Tămășan și Marcela Călin; însă la totala dezorganizare a muncii existentă aici nu este exclus ca și ei să-și aibă o parte de contribuție...

„...RESTUL ESTE ACTIVITATE BENEVOLĂ"

Un popas și la Huși. In primul rînd — la Centrul școlar agricol. In lipsa prof. de specialitate, Vasile Ungureanu, o scurtă discuție cu tovarășa directoare Ioana Ioniță:

— *Profesorul nostru de sport face treabă, nimic de zis. A format echipe de handbal, de volei, a pus umărul la amenajarea terenurilor de sport ale școlii. Cred însă că ar putea realiza mai mult. L-am sfătuit, de pildă, să alcătuiască o echipă de gimnastică, să organizeze concursuri atletice. Acestea din urmă nici nu presupun condiții speciale. Știți ce mi-a răspuns? „Eu am doar obligația să-mi fac orele de clasă. Restul este activitate benevolă". Numai că uneori nici pentru orele de clasă prof. Ungureanu nu manifestă suficient interes: întîrzie, lipsește nemotivat. Anul acesta, de pildă, nu mi-a prezentat planificarea decît la anul 1. Mîine, poimîine va veni să-mi ceară dosarul de definitivat. Vă întreb: ce poziție trebuie să aibă un director de școală față de un asemenea cadru didactic nu totdeauna disciplinat și mai ales comod?*

La întrebarea tovarășei directoare Ioniță ar trebui să răspundă chiar cel în cauză...

★

Am intrat și în trei școli generale (1, 3 și 4). Dintre acestea doar la nr. 4 am găsit o situație mulțumitoare și numai la capitolul amenajărilor sportive. Prof. Iacob Rogoz, care predă ore și la nr. 3 (situată peste drum), ar putea să-și extindă sfera de activitate și la această școală.

Ce rezultă din acest raid? Că nu toți profesorii de educație fizică din regiunea Iași sînt conștienți de obligațiile lor, nu dovedesc pasiune pentru profesiunea pe care și-au ales-o. Or, tocmai ei trebuie să fie aceia care să asigure un bogat conținut orelor de educație fizică, celor de activități sportive. Directorii de școli, de asemenea, au datoria de a fi exigenți, de a controla și îndruma mai atent munca profesorilor de specialitate, de a-i sprijini moral și material. Să fie o mîndrie și pentru directorii de școli de a avea echipe fruntașe pe oraș, pe raion și chiar pe regiune, elevi evidențiați nu numai la carte ci și în activitatea sportivă.

Numai astfel, printr-o mai largă înțelegere a rostului educației fizice, vom putea realiza cele preconizate de instrucțiunile comune ale M.I. și UCFS, CA ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI ACTIVITĂȚILE SPORTIVE SĂ CONTRIBUIE LA ÎNTĂRIREA SĂNĂTĂȚII COPIILOR, LA DEZVOLTAREA LOR MULTILATERALĂ, IAR PREMISELE PERFORMANȚEI SPORTIVE SĂ FIE CREATE ÎNCĂ DE PE BĂNCILE ȘCOLII. Acest lucru este pe deplin posibil. Iar școlile din regiunea Iași nu trebuie să facă excepție.

prof. MIRCEA ȘUTEU
inspector metodist regional pentru educație fizică
TIBERIU STAMA